

hecetaşları

aylık şiir dergisi

134.on5nisan2026

hecetasları

aylık şiir dergisi

yayın yönetmeni

tayyib atmaca

son okuma
metin özarıslan

kapak fotoğrafı

tayyib atmaca

muhabbet yeri

haydarbey mh.32077. sk.
armada/2 d blok nu: 6
onikişubat/kahramanmaraş

0535 391 92 50

www.hecetaslari.com

hecetaslaridergisi@gmail.com

12. yıl. 134. sayı 15 Nisan 2026

issn 2149-4509. (e-dergi)

Cumali Ünalđı Hasannebiođlu
Bayram Onlaması / 3

Yasin Mortaş
Kuşlar Öcsüzdür / 4

Paki Demirpolat
Gazel (Harfü'r-râ) / 5

Yusuf Dursun
Tabibim / 6

Ahmet Urfalı
Yeni Çağın Hazırlığı / 7

Yunus Kara
Gözlerim Sende / 8

Mustafa Ayvalı
Dağlara / 9

Tacettin Çetin
Arzuhal / 10

Yemliha Gürler
Diyemem / 11

Mevlüt Yavuz
Korkarım / 12

Kemal Deniz
Yolcu / 13

İbrahim Berber
Ömrüm / 14

Saadettin Koç
Sözüm Gençlere / 15

Emin Gönen
Ol / 16

Mutlu Gavcar
Aşk ve Vuslat / 17

Hakan İlhan
Münkesir Aynalarda
Puslu Silüetler / 18

Gazi Hüseyin Kılbaş
Mavi Mendil / 20

Şirinxanım Şadiman
Ömür Öğruları / 21

Kadir Karaman
Anamdan (Öğütleme) Mektup / 22

Mehmet Gözükara - Celil Çınkır
Selamlaşma (Deyişme) / 23

Metin Özarıslan
Güzelleme / 24

■ Cumali Ünalđı Hasannebiođlu

Bayram Onlaması

-Zühâl Vaizođlu için-

Tek cümle “seni seviyorum” başkaca ne ki
Bir günün aktarında kendine sordun mu ki

Böyle ‘ataş’la eğlenip suyla durulmada
Bir küçük çocuk musun ey şi’rin içindeki

Yanardađlar içre bir kor ateştir ki kalbim
Gönlümün yanmada yok eşi, benzeri; tekti(*)

Gül ve çiçek resimleri çektim yıllar yılı
Seni güle çiçeđe gizledim ey gönlümdeki

Gel biraz mavi devşirelim göğün yüzünden
Biraz denizden, kalanı da gözlerindeki

Sevgilim duyuyor musun akşam uğultusu
Rüzgârın sesinde gölün sessizliğindeki

Daha neler demeliyim bu tay varoluşla
‘Arab at yorulur da gönül yorulmaz’daki

Yol boyunca açtık o kızıl bayrağı, peki
Bir acı sudur o akkor kelimelerdeki

Ey şiir, aslan şiir, iyi ki sendin bende
Hep sen dedin, hep sendin o ecza, dilimdeki

Nevruzlar açtı güzel toprak ve aşk kabardı
Bir ‘çoğul’du yaşamak her şey aşk ile vardı

(*) “Gönlün yok yanmada benzeri, eşi menendi” biçiminde de okunabilir.

■ Yasin Mortaş

Kuşlar Öcsüzdür

-İkiz Mısralar-*

bakışım değdi kırıldı pencere
ufuk kalmadı acılar değince
anneme dedim saçlarım dalgasız
kalem ağladı ağlamak ne ince

çok derin toprak içiyor dağları
akşam gözyaşı göldür avluları
anneme dedim düşlerim gelmez mi
göğü eskittim yaktım yağmurları

kuşlar öcsüzdür kanatları koşar
yorgunsa ağaç yaprakları koşar
anneme dedim yakıp gitti rüzgâr
acı acıya toprak suya koşar

anneme dedim önce talih ölür.

*İkiz Mısra:

Karşılıklı birbirini çağırın çift mısraların varoluş çığığı; duygunun titreştiği derin boşluğa yönelen bir şiir rahatsızlığıdır. Her ikiz mısra, kendine değen yankıyla derinleşir; diğer mısrayı kendine çağırır. Ten renkleri aynı, kalp ritimleri farklı ikiz mısraların coğrafyasında, şiire çağrılır herkes.

■ Paki Demirpolat

Gazel (Harfî'r-râ)

Rüzgâra yenik yaprağı sen güzlere bir sor
Aşk kadrini aşkınla yanıp özlere bir sor

Gönlüm gibi yakmış yine kandilleri bir bir
Dert ortağım olmuş gece gündüzlere bir sor

Çizdim şu hayâlin göze görmek dilerim hep
Gül yüzlüyü gündün güne yalnızlara bir sor

Kaldım diye baştan başa yurdundan uzakta
Gölgem göğe tutsak bunu evsizlere bir sor

Çektiklerim az sanma dedim say dediler say
Tek tek sayarak bitmedi yıldızlara bir sor

Sensizliği nerden bileceksin sana sorsam
Sensiz kalacak olmayı sensizlere bir sor

Pâkî şu onulmaz yaradan harf ve kalemsiz
Dilden dile söyleşmeyi dilsizlere bir sor

■ Yusuf Dursun

Tabibim

Acil bir hastayım, düştüm eline;
şifa kapısından döndürme beni.
Hilal kaşlarını salıp üstüme,
Kor ateřler gibi yandırma beni,
şifa kapısından döndürme beni.

Acil bir hastayım, çıktım yoluna;
Sırlısıklam oldu yüreğim terden.
Bir sızı yayıldı gönlüme doğru,
Alev gözlerinin deđdiđi yerden,
Sırlısıklam oldu yüreğim terden.

Acil bir hastayım, kondum dalına;
Kalbimin ritminde bir bozukluk var.
Aklıma fikrime geçmiyor sözüm.
Ben nasıl yaşadım bugüne kadar,
Kalbimin ritminde bir bozukluk var.

Acil bir hastayım; zülfün teline,
Takılıp takılıp düşüyorum ben.
Seni görür görmez nabzım duruyor,
Aşkın sınırında yaşıyorum ben,
Takılıp takılıp düşüyorum ben.

Acil bir hastayım; gonca gülüne,
Vuruldu yüreğim, dermanım sensin.
Lâlezarım, mor menekşem, çiğdemim;
Sevdiğim, tabibim, sultanım sensin,
Vuruldu yüreğim, dermanım sensin.

Yeni Çağın Hazırlığı

Akına koşarlar kızanı eri
Sesleri inletir gök ile yeri
Kavrayınca kılıçları elleri
Düşmanın süngüsü inecek oğul

Aşılacak dağlar en kızgın çöller
Kahramanlar zulmü yenecek oğul

Tanyeri ağardı şafak söküyor
Güneş ışığını pul pul döküyor
Garipler oturmuş boyun büküyor
Mazlumların ahı dinecek oğul

İnsanlar huzura dirliğe doyup
Kendini cennette sanacak oğul

Özgür yaşamaktır Türk'ün emeli
Hakça bölüşmektir hayat temeli
Canları olsa da birlik bedeli
Münafık fitnessi sönecek oğul

En ıssız yerlerde ücra köşede
Adalet ışığı yanacak oğul

Atlar şahlanınca volkan misâli
Düşmanı ürkütür görkemli hâli
Artırır coşkuyu zafer visâli
Zalimler nereye sinecek oğul

Kimsesizler sığınacak kubbene
Dallarına kuşlar konacak oğul

Anaların dua vardır sesinde
Demirciler kılıç yapar örsünde
Yaz-bahar ayları hele gelsin de
Cengâverler ata binecek oğul

Yedi iklim yayılacak buyruğu
Eğriler doğruya dönecek oğul

Yeryüzünde zulüm silinene dek
Yoksulların hakkı bilinene dek
Barışa huzura gelinene dek
Tarih şanımızı anacak oğul

Fıskıracak çiçek ve olgun başak
Toprak berekete kanacak oğul

■ Yunus Kara

Gözlerimde Sen

Kanun böyle yazılmış; aşk acıyı çağırır,
Adına hicran denen korkusun gözlerimde.
Sözleri Yunus dili bestesi Karacoğlan,
Beni bana anlatan türküsün gözlerimde.

Endamin şöyle dursun bakışın başa bela,
Ne fark eder ki rengi, ha yeşilmiş ha ela,
Mademki deli gönlüm olmuş sana müptela,
Uğruna baş koyduğum ülküsün gözlerimde.

Seveceksen söz ver de ara beni bul beni,
İstersen köle eyle kapılarda kul beni,
Kâğıt-kalem yap ya da mektubuna pul beni,
Cennet ile aramda köprüsün gözlerimde.

Mecnun'sam Leyla sensin, Kerem isem Aslı'sın,
Boşa geçen ömrümün en mukaddes faslısın,
Tüm âşıklar taklittir sen sevdanın aslısın,
En büyük tutkuların mührüsün gözlerimde.

Dudakların tan vakti gülüşün sabah diye,
Felek sana bırakmış ilkbaharı hediye,
Kirpiğindeki şebnem ilham vermiş inciye
Yaşanmamış her anın hüznüsün gözlerimde.

Sen yoksan bu yerde kalemin hükmü biter,
Tükenir tüm cümleler yüklem hüm biter,
Gül mevsimi geçince bülbülün hükmü biter,
Toprağı gülşen yapan büyüsun gözlerimde.

Belki seni çok sevdim belki fazla abarttım,
Belki sensiz tükendim belki seninle arttım.
Ben sevdayı ruhuma senin elinle kattım,
Yunus'u Yunus yapan öyküsün gözlerimde.

Öyküsün gözlerimde.
Ülküsün gözlerimde.

■ Mustafa Ayvalı

Dağlara

Tan yeri ağardı, yıldız da söndü
Düştüm sonsuz yola vurdum dağlara.
Vefasız turnalar yuvaya döndü
O nur cemâlini sordum dağlara.

Yüreğe sığmadı pek mağrur aşkın
Hallaç oldu gönül yad eller pişkin.
Bitmeyen uykudan kalkınca şaşkın,
Çile yatağımı gerdim dağlara.

Tarumar bahçemde düşler saçınca,
Kör bakarım güne an'dan kaçınca.
Sensiz ovalarda yalnız uçunca
Kırık kanadımı sürdüm dağlara.

Saçları sırmalı, gözleri ela
Kime yanayım ki dostlarım bela
Ve bir sabah okununca bir salâ,
"Ben daha yalnızım" derdim dağlara.

■ Tacettin Çetin

Arzuhal

İlhamını senden aldım sevdiğim
Dilimde düğümlü sözleri yazdım
Sinemi bin parça etti bakışın
Canıma kasteden gözleri yazdım

Derde düştüm şu halimi gör benim
Hüküm sende fermanımı ver benim
Yüreğimde yaralarım var benim
Yarama ektiğin tuzları yazdım

Müptelayım gözlerinin mestine
Bir ben olsam al yanağın üstüne
Hançer-i ebrunun ölüm kastına
Bağrıma açtığı izleri yazdım

Havayî gönlümde sana bin niyaz
Olmaz deme ey yar olmazsan olmaz
Yürek yarasına bir deli poyraz
Estikçe gelmeyen yazları yazdım

■ Yemliha Gürlek

Diyemem

Öfkeyi gururu güreşte yıksam
Zamanın uğursuz derdinden bıksam
Kötü suretlerden sıyrılıp çıksam
Yine güzel adam oldum diyemem

Engeli kaldırıp çözssem tuzağı
İnsanlık uğruna devirsem dağı
Yüz yıl aş ekmekle doyursam çağı
Yine güzel adam oldum diyemem

Niyet etsem iyileri dermeye
Gönlümün gölgesi bana sermaye
Dara düşsem ümit eder himaye
Yine güzel adam oldum diyemem

Müşkülleri çözüp haddimi bilsem
Hakkın ziyasını yüzümde görsem
Yetimler büyüysem, gönüller dersem
Yine güzel adam oldum diyemem

Hiç geri durmasam, lütfü Keremden
Uzak olsam şu haramdan haremde
Dert yanmasam yarenimden yârimden
Yine güzel adam oldum diyemem

Her şeyi sevmek, nefsime güçtür
Kamil adam olmak en büyük iştir
Halis varlık olmak veliye eştir
Gürlek güzel adam oldum diyemem

■ Mevlüt Yavuz

Korkarım

Gölgelerim sarhoş gezer ardımda
Tutunacak bir dal aranır durur
Yıkılır dizüstü her bir adımda
Feryadı kalbime, kalbime vurur

Nerde başlar, nerde biter sonları
Dolaşır dilime, cümleler niye
Açmaya korkarım telefonları
Karşıma bir ölü çıkacak diye

Misafir olduğum, o kayalıklar
Ölü balıklara meskendir şimdi
Dalıp kaybolduğum kalabalıklar
Dışım gibi görünse de içimdi

■ Kemal Deniz

Yolcu

Doğar doğmaz önce kendi
Sinini eşmeli insan
İyiliğin doğruluğun
Ardına düşmeli insan

Yalan dünya etmez bir pul
Yeterlidir hırkayla çul
Ölmeden ölmeli her kul
Yanmadan pişmeli insan

İyiliğe bağdaş kurup
Kötülüğe karşı durup
Kibrine kelepçe vurup
Kendini aşmalı insan

Hükmü; 'çok'tan çoktur 'hiç'in,
Ellezoğlu deme niçin
Gerçek âdem olmak için
Nefsini deşmeli insan

Ömrüm

Artık bundan böyle düzene girmez
Bir garip zavallı oy benim ömrüm
Nefes nefese ve çığlık çığlığa
Bir uzun vaveyla vay benim ömrüm

Böyledir encamı delice akar
Şu insanı boğar kıvılcım yakar
Melül mahzun gözü kurşuna bakar
Ayağı kırılmış tay benim ömrüm

Artık feleğinde kırıldı çarkı
Dört bir tarafımda kol gezer korku
Dilim döndüğünce bir hazin şarkı
Bir nefese muhtaç ney benim ömrüm

Gelip dayanınca kapıya ahir
Artık avutmuyor gönlümü şiir
Fırtınalı deniz bir coşkun nehir
Boz bulanık akan çay benim ömrüm

Yekindi sözünü söyledi şair
Hasleti öteki dünyaya dair
Dediği gerçeğe değil mugayir
Artık terkedilmiş köy benim ömrüm

Gün günden tükendi azık değil mi?
İbrahim elinde ezik değil mi?
Yok bundan sonrası yazık değil mi?
Kurtlara kuşlara pay benim ömrüm

Ne varsa sevdiğin elinden alan
Mesum zamanını var mı bir bilen?
Bir anda üstüne hısımla gelen
Ölümcül bir kırık fay benim ömrüm

Vardım kapısına can pare pare
Arz edeyim dedim müşkülüm yâre
Yalvardım yakardım olmadı çare
O zalim elinde zay benim ömrüm

Bizzat şahidinin her bir gününe
Her zaman vakıftım senin ününe
Elimde ne varsa serdim önüne
Benden ne istedin ey benim ömrüm?

■ Saadettin Koç

Sözüm Gençlere

Okul bitti diyerek sakın sevinmeyesin
Hayat bir okul bize ancak ölünce biter
Daha yolun başında kesilmesin nefesin
Zannetme böyle gelmiş bu dünya böyle gider.

Daha birçok engeller çıkacaktır karşına
Asla durma, pes etme, yık bütün engelleri
Sakın bir an şaşırıp dönüp bakma ardına
Hedefine ulaştır ardından gelenleri.

Sen ki ümit erisin bu kahraman milletin
Sana oturmak yasak yürü haydi ileri
Seninle yaşayacak memleketin, devletin
Seni takip edecek bu milletin gençleri.

Titre de gel kendine şahlansın bütün vatan
Mazlumlar kan ağlıyor tek ümitleri sensin
Yardıma koşacak toprak altında yatan
Binlerce şehit senle, bunu böyle bilesin.

Atandan sana kalan ay yıldızlı bayrağı
Zirvenin tepesine dikecek olan sensin
Her şeyini ver ama verme kutsal toprağı
Çünkü Anadolu'nun kahraman Türk gencisin.

■ Emin Gönen

Ol

Dokundun düşlerime filizlendi hayalim
Mazimi şen eyledin ebedi ikbâlîm ol

Çevirme gözlerini mehtabım kaybolmasın
İçimi aydınlatan mücella cemâlîm ol

Varsın sesim kısılsın kamaştırın şavkından
Dile gelir sayfalar, sen sebep-i lâlim ol

Ufukları taşıdım yoruldu kanatlarım
Bir ömür gölgeliğim, nefesim, mecâlîm ol

Erişilmiş hülyamsın düşte sensin, gerçekte
Gel süsle uykuları gerçeğim hayâlîm ol

Sürgünse baht güneşim firariyse mavilik
Gögümde dolunayım yıldızım hilâlîm ol

Yağmurlu bir iremsin fırtınalı çölümde
Rengârenk gülüşünle cennete misâlîm ol

Öfkeli bulutlardan sökerim tufanları
Göge bahar ekerim yeter ki visâlîm ol

■ Mutlu Gavcar

Aşk ve Vuslat

“Bazı emekler başakta, bazı sevdalar gönülde olgunlaşır.”

Vuslat düşmez payıma, içim âh û zârdadır,
Gözden irak olunca, dilim bin efkârdadır.

Zikr ile yoğruldu ben, sabreyledim aylarca,
Kıvrandıkça yanar cân, ruhum inkisârdadır.

Ne visâl dermân olur, ne rü’yet bu derdime,
Sadâlar suskunlaşır, kelâmım ikrârdadır.

Fasl-ı hicrân nakşeder, vaktin ince iğnesi,
Âşık olan pes etmez, menzirim karârdadır.

Gece çöker ufkuma, seher pek uzaktadır,
Yıldız sorar hâlimi, sükûtum nigârdadır.

Yakmaz mı şol sînemde, gam ile demlenen kor,
Kül olsa da varlığım, niyetim izhârdadır.

Mutlu der: heybemdedir, alevden aşk ile âh,
Deryadan taşar gönlüm, cânânım esrârdadır.

■ Hakan İlhan

Münkesir Aynalarda Puslu Silüetler

I/ mirat

Seneler güdümlü bomba, fecir vakti ilk infilak
Yivli tuzaklar kurulmuş dar mühletin girdabına
Aylar damıtık düş hali, günler bedende asalak
Zamana kanan katreler, teslim oldu serabına

Takvim yaprakları senet, günler paslı ustura
Kefaret akrep diken, encamımız boş kumbara
Kör sarmaşık ve müphem düş, sarmış tılsımlı gözleri
Yedi zincirle hapsetmiş, karanlık leylin sözleri
Lahza mecazi tecelli, dünyanın zembereğinde
İnce mahfuzla kurulmuş, bir yıldızın eteğinde
Var'la Yok'un arasında, zaman dizginsiz at gibi
Felek kurmuş şikârını, kapıdaki memat gibi
Sırtımızda gam küfesi, koyduk içine dünyayı
Bir ayağımız çukurda, hakikat sandık rüyayı

II/ "ne içindeyim zamanın ne de büsbütün dışında*"

Kâinat matruşka bebek, dürülmüş Kehkeşan'a
Çile biriktirip durduk, matemi döktük mendile
Dünya denilen fanusta, uğradık kara buhrana
Canı bedende yakarak, aldandık yalaz kandile

Sıcak ekmek kokusuydu, fotoğrafta kalan mazi
Beşikte kaldı agular, anılar mayınlı mevzi
Leşi saran kurtlar gibi kaynar durur saliseler
Zamanın bu son mührüdür, kemik yığını cüsseler
Kurulup feleğin yayı, fırlattı ecel okunu
Bağırdı üç beş heyula sonra sattılar yokunu
İki tarih kazınacak, çürük balballar üstüne
İfritlerin dehlizinde, matem konacak büstüne
Varlığımız iki kollu, mengenenin kısılcacında
Sonsuz mabede açılan bir makberin sayacında

**A.Hamdi Tanpınar*

III/ "bir varmış bir yokmuş evvel zaman içinde"

Batıl ritüeller sarmış, antik heveslerimizi
Saatler infilak etti, kâbus doğurdu şafaklar
Kozmik enginlere verdik, hırçın nefeslerimizi
Pusulasını şaşırdı, uçları kanlı mızraklar

Hayat denilen şerbetin, anlık tattık hissesini
Esrik aynalarda gördük, ruhların elbisesini
Maverada pıhtı tutmuş, siyah giyinmiş aynalar
Okuntu çıkarır ecel, taşa bürünür manalar
Alıp başını giderdi, tenhada puslu sırçalar
Elleri ölüm tutardı, dağ yokuşu taraçalar
Çıplak doğmuş hayaletin, üç boyutlu kölesiyiz
Kâh görünüp kâh kaybolan bir yalanın halesiyiz
İsli hayallere saklı, münkesir sayıklamalar
Tehcire düşmüş saatte, iç bükey uyuklamalar

IV/ "darağacında düş sicimi"

Yatalak düşler içinde ruhlar ateşsiz dumanda
Altımızda fay kırığı, pusu atmış kör molozlar
Bedenler fani korkuluk, bekler sahipsiz bostanda
Hülyalar karanlık gölet, üstte titrek yakamozlar

Dara çekilmiş yelkovan, kurulu sarkaçta esir
Hırpani okyanuslarda saat kısır bir medcezir
Mühlet dara düşünce sallar tektonik sanrılar
Gaybı fısıldar seneler, ömre şerh düşer çağrılar
Kırık kadranda tik taklar, kör testerenin dişleri
Yorgun cesetler de ağlar devran öğütür düşleri
Gurup kan döker her akşam, metruk sokakları vurur
Devrî daim yolculuklar, hangi istasyonda durur
Örmüş elyafı ağını, çetrefilli düşünceler
Hangi sonla son bulacak, o esrarlı bilmeceler,

■ Gazi Hüseyin Kılbaş

Mavi Mendil

Bir meşe ağacı gördüm uzakta,
İnatla kökleri taşa sarılmış.
Kutlu bir emanet sanki kucakta,
Umudun koynunda düşe sarılmış.

Dalında gördüğüm o mavi mendil,
Savrulan mazide sükût etti dil.
Karanlık çöllere yaktı bir kandil,
Sanırsın takvimler başa sarılmış.

Ne duygular vardı mavi tonunda,
Hasret tablosunun hüznün fonunda.
Gökkuşağı bile üşür sonunda,
Yağmur damlaları kışa sarılmış.

Dört yanı hüznle oyalı mendil,
En saf sevdalara dayalı mendil,
Yüreği al kanla boyalı mendil,
Kurşunlara gelen döşe sarılmış.

Hakikat hayâli esir almışken,
Aldığım her nefes asır olmuşken,
Ömürden geriye küsur kalmışken,
Hicrânın kefeni başa sarılmış.

Şimdi o ağaca varmak mümkün mü,
Varınca mendili görmek mümkün mü,
Hazanda gülleri dermek mümkün mü,
Koskoca bir ömür boşa sarılmış.

■ Şirinxanım Şadiman

Ömür Oğruları

Bitməyir, uzanır hər gün savaqlar,
Hər gün qan uydurur şeytani-başlar,
Titrəyir yer üzü, laxlayır daşlar,
Tətikdən çəkilmir bir an əlləri,
Ömür oğruları, can qatilləri.

Artır gündən-günə qorxunc silahlar,
Ərşə bülənd olur naleyi-ahlar,
Ağrıdan qıvrılır açan sabahlar,
Kəsilir yarıda ömrün illəri,
Ömür oğruları, can qatilləri.

Qızışır günbəgün müharibələr,
Yazıq anaları ağrıya bələr,
Bəs adəm toplumu nə vaxt haqq bilər?!
Axıdır gözlərdən acı selləri,
Ömür oğruları, can qatilləri.

Adam da adamı öldürərmə heç?
İlahi yanında bunun adı suç,
Yazıq cavanların ömrü olur puç,
Əsir kürəmizdə savaş yelləri,
Ömür oğruları, can qatilləri.

Nə vaxt dərk edərsiz haqdan böyük yox,
Günah daşımaqdan ağırca yük yox,
Rəvac verən başdan yırıq-sökük yox,
Bəsdir boyadınız qana yerləri,
Ömür oğruları, can qatilləri.

Sizi doğan ana qana eşq etmiş,
İblis qanunuyla gizli məşq etmiş,
Dünyanı özünə yaxşı köşk etmiş,
Batırdız qırğına min bir elləri,
Ömür oğruları, can qatilləri.

Şadiman dözməyir qanlı savaşa,
Ana gözlərində sel olan yaşa,
Hər gün rəvac verdiz canda təlaşa,
Haqqın düsturunu vuran yox başa,
Hələ də cavabsız qalib həlləri,

Anamdan (Öğütleme) Mektup

Mektup geldi gurbet ele anamdan
"Çok gittin be oğul, gel" diye yazmış.
"Huzur bulamadım hasret yaramdan
Dertlerim çağlayan sel" diye yazmış.

"Bilemezsin seni özledim ne çok
Hasretin sinemi yaralayan ok
Gelirim demiştin, hiçbir haber yok
Hiç değilse haber sal" diye yazmış.

Anlarsan halimi ederim beyan
Yarasın içimde daim kanayan
Dayanamam, deme, sabreyle, dayan
"Anladım, çıkmaz bu yol," diye yazmış.

"Geçti ömür bitmez, azap çileyle
İş başa ermedi kinle, hileyle
Kimi günahını sattı kileyle
Kimi de mümin kul," diye yazmış.

"Kolay kolay belli etmez rengini
Yüze güler, içten kurar fendini
İnsanoğlu en çok sever kendini
"Dikkat et: aldatır, dil" diye yazmış.

"Unut çocuklukta kurduğun düşü
Alinteri yemeklerin en hoşu
Hayat menziline ermeyen koşu
Ömürse; derilmeyen gül," diye yazmış.

"Nasıl olur deme, oluyor işte
Tırnağın kazancı eriyor dişte
Kaybetme kendini olmayan düşte
Ara saadeti, bul" diye yazmış.

"Kötü işte, eğri yolda didinme
Tanı, tutmayı sırdaş edinme
Çiğ süt emmiş, insana çok güvenme
Dost kim, düşman kim, bil diye yazmış

"Harabe, vatanda güzel her yerimiz
Ne ölümüz rahat, ne de dirimiz
Vurdumduymazlık, hiç çıkmaz kirimiz
Gözlere serpilmiş kül," diye yazmış.

"Zengin bilmez fukaranın halinden
Emer tüm kanını, gelse elinden
Kendini koru bunların şerrinden
Haklıysa, güçsüzle ol" diye yazmış.

"Dünya fani hiç kimseyi kondurmaz
Dert bindiği dalı yıkar, ondurmaz
Bedavaya bala kimse bandırmaz
Zehir olmasın ha, bal" diye yazmış.

"Aç Gözlünün gözü tatlı aşında
Akbaba misali döner başında
Bir karar ver, iyi düşün, taşın da
Toplama sonradan nal," diye yazmış.

"Herkes düşer rızık için yollara
Kimi satılır it gibi yallara
Kimi de kul olur, adi kullara
Olanlardan ibret al" diye yazmış.

"Sözlerim altındır, yabana atma!
Haksızın elinden ölsen de tutma!
Helal kazancına haramı katma!
Haram yeme de tek, öl" diye yazmış.

"Olur, evin, yurdun inan ki viran
Her yüze güleni sanırsan yâran
Önderin Muhammed, ışığın Kuran
Bozulma hep öyle kal" diye yazmış.

"Asgarî, sen sen ol doğrudan şaşma
Düz de olsa kötü yolundan aşma
Bilinmez menzile ümitli koşma
Gülmesin haline el," diye yazmış.

Selamlaşma (Deyişme)

Gözükara:

Kocaman diyarı âşıklar yurdu
Kadirli'den selam salmış dostumuz
Yeleden aslanı, gözünden kurdu
Tanıyıp yerlerin bulmuş dostumuz

Delibal:

Aldım mektubunu, şiir türünde
Gönül tahtımızda yerin var üstat
Noktası, virgüülü yerli yerinde
Sanat nakdimizde terin var üstat

Gözükara:

Su-suya benziyor insan-insana
Seyhan ikiz kardeş denir Ceyhan'a
Gelip Kadirli'den can Elbistan'a
Muhabbet bağına dalmış dostumuz

Delibal:

Öze ışık tutar sözdeki mana
Yüreğinin sesi, kınadır cana
Ruhumuz doyuyor hep kana kana
Tazimle okuyan karin var üstat

Gözükara:

Güzelin çirkinle sürer savaşı
Mermeri delermiş mazlum gözyaşı
Aşkî sadıklığın vefadır başı
Bu hasleti ulu, bilmiş dostumuz

Delibal:

Âşıkların, ozanların, şairin
Rehberisin edebinle ahirin
İtirafım, benim gibi fakirin
Yürüdüğü yolda nurun var üstat

Gözükara:

Usulü erkânı yerli yerinde
Not etmiş, yazılı cep defterinde
Gözükara'm sevgi gayet derinde
Aşikâr eyleyip bölmüş dostumuz

Delibal:

Geçim davasında kuruşun sağlam
Yazın dünyasında görüşün sağlam
Aşkın deryasında duruşun sağlam
Delibal dilinde şorun var üstat

■ Metin Özarıan

Güzelleme

Gülersen kanat süzer içimde kuşlar güya
Suya keser sabrımın incileri ağlarsan

Hangi bakışla baksan nazarınla eririm
Veririm karşılıksız neyim varsa uğruna

Yollayın uzanırım olsan bana gelmeli
Gülmeli yüzüm ol dem ayaklarına türap

Güzellerim her yerde seni fasıl be fasıl
Nasıl güzelsin nasıl anlatamam ne desem

Âşğınım kendimce güya kelamla hemhal
Kıylükal hep kıylükal ne çıkarsa ağzımdan

Darmadağın her sözde biraz daha şuurum
Şiirim üç kuruşluk düşer çaresiz acze

*Müntenî'*ye tûbâdır, sevmeye kıyam etsen
Kıyametsen ne çıkar; korkutur mu seveni!